

Psihodrāma – tā ir īpaša saskarsme un sadarbība. To pelnīti sauc par radošu, spontānu spēli, „spēli dziļajā” {Barcs, 1997}. Psihodrāma tiek traktēta kā cilvēka uzvedības padziļinātās analīzes metode, pie tām šīs analīzes mērķis ir personības „iekšējā pamata” noskaidrošana. Lomai, kas tiek spēlēta psihodrāmā, jābūt intensīvi nodzīvotai, tad tā ļauj izprast to, kas ir raksturīgs konkrēta indivīda dzīvei. Spēlējošais psihodrāmā salīdzina nospēlēto ar savām iespējām realajā dzīvē, realistiski vērtējot savu iekšējo potenciālu. Īpaši vērtīga šī metode ir tāpēc, ka tajā ir svarīga katra dalībnieka, kas veido savstarpējās sadarbības un apmācības gaisotni, aktivitāte.

Viss augstāk minētais mudina ar jaunu pieeju raudzīties uz psihodrāmas izmantošanu praktisko psihologu sagatavošanā. Psihodramatiskais process, kā pedagoģiskais, apvieno vienā veselā visus faktoros, kas sekmē visu tā dalībnieku attīstību viņu tiešajā mijiedarbībā, un ir orientēts uz vitāli svarīgo personīgājam attīstībai situāciju atrisināšanu. Var izdalīt šādus tādu grupu dalībnieku apmācības aspektus: profesionālo paņēmieni iemācīšana un nākamās profesijas vērtību sistēmas veidošana, pie tām, pēdējais ir svarīgs pamats nākamajai profesionālajai sabiedrībai.

Psihodramatiskās darbības metodes ir sevišķi svarīgas priekš sagatavošanas profesionālajai praksei. Šajā gadījumā psihodramatisko grupu pieredze izrādās ļoti lietderīga un piedāvā izmantošanai dažas apmācības formas, kurus var piemērot psihologu, mediķu, pedagogu, sociālo darbinieku profesionālajā sagatavošanā un pārapmācībā. Plaša interese par psihodrāmu praktizējošo psihologu vidū tiek izskaidrojama ar to, ka psihodrāma ir ne tikai psiholoģiskās palīdzības efektīvais instruments, bet tā palīdz veidoties to praktizējošo speciālistu profesionālai pašapziņai, palīdz labāk saprast citus cilvēkus un attiecības ar tiem, ļauj rast adekvātus komunikācijas veidus. Psihodrāmas tehnikas veido profesionālas darbības kultūru un nodrošina profesionālas prakses pamatu.

Psihodramatiskā pieeja psihologu izglītībā paredz psihodrāmas tehniku izmantošanu ar mērķi: 1} studenta profesionālo īpašību attīstīšana; 2} nākamo profesionāļu sagatavošana nestandarta uzdevumu risināšanai sarežģītajos profesionālajās situācijās; 3} adaptācija profesionālajai darbībai; 4} nepieciešamo personības īpašību attīstīšana un pašattīstības atbalstīšana; 5} radošo īpašību iniciēšana un radošās aktivitātes atbloķēšana. Šo psihodrāmas iespēju uzskaiti izglītībā vēl var turpināt.